

Petr Fabian

Zůstat tu očima

* * *

Proudem vody prořezaná cesta.
Výhled k Arthur's Pass; od západu neúnavně
přibližovaná čern, s prosakujícími ostrovy světla.
Po dvou hodinách. Pohledy propadnou sklem objektivu
na sítnici paměti, kterou už nebudeš potřebovat,
až sejdeš do vesnice a odjedeš
po sedmdesátrojtce dolů do Canterbury.
Proč nezachytíš ten detail, unášející podstatné?

(2. 8. 2008)

U Bílkovic

Ztracené fragmenty cesty; železná vrata, hněd; na slově záleží, nesklouzneš k melo-
dii: zůstane dole.
Pod kroky mizející zem.
Na poli zrcadla vody.

(2. 3. 2007)

10/7/07

Rozsvícené světlo, po schodech někdo sejde nebo vyjde. Rorýs zaletěl do mezery
mezi kamennými deskami. Včera tu ležela kočka, vzpomeneš si, ale možná, že to
bylo jindy a u jiného domu. Za stromy probleskuje rozsvícené světlo. Nikdo nesešel
ani nevyšel.

(10. 7. 2007, Perugia, 21.15)

12/7/07

Před oltářem kostela v Todi, proti mně přicházíš ty; aspoň o deset let mladší. Nedává to smysl, říkám ti, teď tu nemáš co dělat; ale netváříš se, že bys mi chtěla něco vyčítat. Dobře: nepravděpodobné se stále ještě stává chvillemi skutečným; ale čas je ohromivá prázdná místnost, kterou za sebou zanecháváme jako stopu, oddělující prožité a zmizelé od možného a odebraného, a ty mi už do konce dne nevyčteš, že jsem pro tebe nikdy nenapsal milostnou báseň.

(13. 7. 2007, Perugia, 5.50)

13/7/07

Ostrov nebe. Nejdeš ty, dolů sestupuje cesta. Voda. Mrtvá vosa. Smutek, že nejsme svatí. Prach. Nepravděpodobná těla. 44 let. Černá. Jeptišky na zmrzlině.

(14. 7. 2007, Řím, 12.15)

Lysá Pořana

Je to slunce, co dělá tento okamžik tak odlišitelný od jiných?
Modrou, propustnou stěnu nebe jako kdyby naklonili
na stranu jemnosti, kterou nevyslovíš: pouhý detail
určuje hloubku prostoru, k němuž se propadneš
jako dítě do snu, přejít most, jsi na druhém
břehu. Za tebou hory, odkud jsi sestoupil.
Ještě nevíš jak, ale poznáš propast od pouhého pekla,
napadne tě. Brzo se obraz zavře a tebe uvězní
padající síť, poslední světlo, mrtvé
tělo: proud splývajících podrobností.

(29. 9. 2006)

Bohinj

Mapa u benzinky. Prázdný autobus, 7.20. Podél trati. Kostel u jezera. Na co si vzpomeneš, až se vrátíš. Sníh v dolině. K Ledvici, osamělé postavy. Slunce. Smazat to nepodstatné, ujíždějící suť. Mraky od západu. Češi pod Tičaricou. Kolik nahoru. Roz-

padající se útes, zůstat tu očima. 4,20 EUR. Poslední autobus. Nesrozumitelná řeč.
V mracích. Po půlnoci bouřka, vytržený list černí.

(7. 8. 2008)

* * *

Pohled se roztříští o sráz
pod tvýma nohama.

Komarča.
Vteřinové vrstvy, propadneš iluzi,

že ses přiblížil nitru,
ale je to jen prach a kámen

drolený z obzoru.
Hradby mraků.

Dýcháš volnost, která ti nepatří.

(9. 8. 2008)

Velký pátek

Znovu trapná scéna: ubíhající odstíny splývají, výstup ne a ne skončit. Kdo ztratí
detaily, nemá nic.

Nízké slunce. Ráno se prořezává větvemi holých stromů. Osečany 2007. Nic dál.

(6. 4. 2007)

Herling-Grudziński, Benátky

Co zůstane z prachu, který držíš v ruce:
hotel u nádraží, podchod, linka autobusu,
běžci, na které se vločky bezbarvého trusu
sypou, když je po všem, z kamery na náměstí.

Ranní, líná mlha, kout se zrcadlem.
Jen chvíli předtím, než obraz setrou něčí
kroky, než tě ten, koho jsi hledal, pozve zadem
nahoru, zmizí i trať, lemovaná běžci.

(4. 8. 2008)

* * *

Setmí se. Přijdeš domů
a najdeš prázdný pokoj, stěnu, práh.
Nevíš: jestli za sklem okna přes záclonu
uvidíš postavu, jestli se pousmát

nebo jen přejít byt a nesouvisle
hádat: co nás předěluje, není totéž,
co nás oddalí. Uvnitř...? Rozsvítíš a oba, tiše a svisle,
zmizíte z prázdná očí, jež byste dojali.

(21. 9. 2007)

Návod k použití

Díváš se na pohled, zvolna ztěžknul;
světlo otáčí kulisami,
ze kterých paprsky, odražené žaluzií
v protějším okně, sjíždí k tělu.

Nikoho nečeká. Na chodbě za zdí
kroky, které nepřipustí odstíny.
Crescendo nebo decrescendo hmoty
jak jehla proniká pohyblivou tkání.

(25. 10. 2007)

Nad Horní Kalnou

Za kopcem v dálce ostré
houknutí vlaku. Šedý pás silnice,
lemované habry.
Cisterna s vodou pod ostrovem lesa.

Po chvíli znovu, pohled opakuje
přítomnost času, zabraného prostorem,
do něhož nemůžeš nic přidat:
zůstane to dokončené?

(30. 7. 2008)

Večer u hotelového okna nad řekou Han

Teď, zachytíš pohyb? od stěny ke skříni
tětiva

kruhy se rozpustily v řece se jménem Han
pohled prořezaný hluboko, jako šíp

a pak se vymrštíš
několik kroků mezi hřměním ustaluješ ohniska

jenže znovu nic, nevnímáš
ani sebemenší pohyb nenapoví o středu

(25. 4. 2008)

U Matýska

Tiše spíš, spí i skřítek na tvém
svetru. Zahradou voní jasmín.
Větve nad námi rozprašují matné
večerní světlo, v němž se vzdalování –

vteřin a lodí – stává důvěrné. Spíš.
Něco se pohne, vstříc padá dnu.

Věci se nenápadně stěhují.
Stíny habrů rozdělují zahradu.

(18. 6. 2007)

* * *

Přelet ptáka
za tvými zády, poslední rychlost.

Pak už jen vločky prachu,
posloucháš, jestli v ozvěně
rozeznáš prostor, který by se otevřel
nebo vracel. Zbytečně předpokládáš,
že někdo přijde, proč by měl,

aby to dokončil
dovřením dveří, zaslechnutím těch kroků: proč?

(31. 8. 2008, Hrádek u Vlašimi – Libež)

Petr Fabian se narodil roku 1974 ve Vlašimi. Absolvent MFF UK. Vydal sbírky *Dům mezi okny* (H+H, 2001), *Lomová pole* (Host, 2002), *Bludná domů* (Weles, 2005) a soubor básní v próze *Přibližné odlehlosti* (Opus – Kristina Mědílková, 2006).

Edičně připravil výbor z díla Vladimíra Houdka *Vy srdce v ohni mroucí* (Dybbuk, 2010), jako soukromé tisky publikoval výbory z děl několika dalších autorů (I. Geisslová, F. Pečinka, H. Lilia, J. Opolský). Editor internetové antologie české poezie *Vrh křidel*. Pro Souvislosti 4/2007 připravil soubor básní Edity Gensteinové *Bez soucitu vedu nitky*.